

वक्राङ्गि m. *Krummfuss*: तं संग्रामे (so ist wohl zu lesen) कृतम् in einem Kampfe, bei dem man ihm ein Bein stellte, in einem hinterlistigen Kampfe RĀGA-TAR. ed. Calc. 6, 128. वक्राङ्गसंग्रामम् TROYER.

वक्रातप m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 352 (VP. 188). चक्राति ed. Bomb.

वक्रि adj. unwahr redend ÇKDr. und Wilson ohne Angabe einer Aut.

वक्रित (von वक्र) adj. 1) gekrümmt, gebogen: ईषदक्रितकंधर Spr. 1235. — 2) eine rückläufige Bewegung angetreten habend, in rückläufiger Bewegung seiend (von einem Planeten) VARĀH. BRH. S. 6, 2. Ind. St. 2, 284, N. 1.

वक्रिन् (wie eben) 1) adj. in rückläufiger Bewegung seiend (von Planeten) SÜRJAS. 2, 54. Ind. St. 2, 284, N. 1. GĪOTISTATTVA im ÇKDr. — 2) m. ein Buddha ÇABDAR. im ÇKDr.

वक्रिम (wie eben) adj. gekrümmt, gebogen: ईषदक्रिमकंधर Spr. 1235, v. l. wohl fehlerhaft.

वक्रिमैन् (wie eben) m. gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123. 1) *Krummheit, Schiefheit, das Sichschlängeln*: तरुणीगिति° Ind. St. 8, 368. — 2) *Zweideutigkeit* SĀH. D. 40, 11. गिराम् Gtr. 3, 15.

वक्रिकार (वक्र + 1. कर्) biegen, krümmen: °कृत gebogen Comm. zu GOLĀDHJ. 11, 53.

वक्रिभू (वक्र + 1. भू) 1) *krumm* —, *schief werden* SUÇR. 4, 255, 19. Verz. d. Oxf. H. 153, b, 23. — 2) *die rückläufige Bewegung antreten* (von Planeten) NĪLAK. zu MBh. 5, 4841.

वक्रतर (वक्र + इ°) adj. gerade: वक्रतरायैरलकैः so v. a. nicht gelockt RAGH. 16, 66.

वक्रोक्ति (वक्र + उक्ति) f. 1) *indirecte Ausdrucksweise* KULL. zu M. 3, 133. Schol. zu KAP. 1, 19. — 2) *ein zweideutiger Ausspruch, Wortspiel, Calembourg, Witzwort* KĀVJAPR. 125, 14. fgg. SĀH. D. 103. 641. 4, 20. KUVĀLAJ. 181, a. PRATĀPAR. 87, b, 2. Spr. 3235. KATHĀS. 53, 130. 92, 12. 124, 135. RĀGHAVĀNDP. 1, 41. PAÑKĀT. 44, 19. fg.

वक्रोक्तिजीवित n. Titel eines Werkes: °कार SĀH. D. 4, 19. fg. Verz. d. Oxf. H. 210, a, No. 493.

वक्रोत्तक 1) m. N. pr. eines Dorfes KATHĀS. 76, 16. — 2) n. N. pr. einer Stadt KATHĀS. 93, 3. 25. 30. 108, 23.

वक्रोष्ठिका (वक्र + ओष्ठ) f. *ein Lachen mit verzogenen Lippen* H. 297 (fälschlich वक्रोष्ठिका).

वैक्त्र (von 2. वक्) adj. *sich drehend, rollend, volubilis; sich tummelnd*: नभन्वः RV. 4, 19, 7. उर्मिनं निर्मैर्द्रवयत्त वैक्त्राः 10, 148, 5.

वैक्त्रन् adj. dass.: ह्यारं RV. 1, 141, 7. vom Soma: असर्जिं वैक्त्रा रथ्यो यथात्रि 9, 91, 1. एनी त एते बृहती अभिभ्रयो हिरण्ययो वैक्त्रो बर्हि-राशाते 1, 144, 6. वेपो वैक्त्रो गीः 6, 22, 5.

वैक्त्रो s. u. वैक्त्रन्.

वैक्त्रस m. *ein best. berauschendes Getränk* SUÇR. 4, 189, 15. वैक्त्रस im RĀGAV. des NĀRĀJAṆA. — Vgl. बल्कस.

वन्, वन्ति (रोषे, nach Andern संघाते) DhĀTUP. 17, 11. Vgl. 2. उन्. Im Veda finden sich davon nur die Perfectformen ववन्, ववन्ति, ववन्तुस्, ववन्ते, ववन्तिरे; vgl. zu den u. 2. उन् angeführten Stellen noch RV. 1, 64, 3. 2, 22, 3. 24, 11. 34, 4. 3, 7, 6. 4, 7, 11. 8, 12, 4. fgg. 13, 7. 77, 5. 10, 115,

1. Ferner caus. *erstarken lassen, wachsen machen*: अहं नव् व्राधतो नवतिं च वन्तयम् RV. 10, 49, 8.

वन्तण (von वन्) 1) adj. (f. ई) etwa *stärkend, erfrischend*: सर्स्वती सरयुः सिन्धुर्त्रिभिर्मिक्षो महीरवसा पञ्च वन्तणीः RV. 10, 64, 9. — 2) n. etwa *Stärkung, Erfrischung* (वाक्कानि स्तोत्राणि SĀJ.): सुते सेमि सुतपाः शतमानि राण्ड्या क्रियास्म वन्तणानि पञ्चैः RV. 6, 23, 6. — Vgl. वीर°.

वन्तणा (vielleicht von वक्) f. pl. *der hohle Leib, Bauch; die Weichen*: पञ्चैर् वन्तणा आ पृषाधम् RV. 1, 162, 5. 5, 42, 13. गर्भं माता सुधितं वन्तणामु विभर्ति 10, 27, 16. AV. 7, 114, 1. 9, 4, 1. 8, 16. सा वः प्रजां वनयद्वन्तणाम्यः 14, 2, 14. KAUC. 36. der Kuh RV. 3, 30, 14. 6, 72, 4. 8, 1, 17. 10, 49, 4. der Berge 1, 32, 1. des Himmels 134, 4. *Bett der Flüsse* (daher वन्तणाः unter den नदीनामानि NĀIGH. 1, 13) 3, 33, 12; hierher nach SĀJ. auch 10, 28, 8. — Dunkel ist नू मन्वान एषा देवा अक्का न वन्तणा (= वक्नेन SĀJ.) RV. 5, 52, 15. — वन्तण n. = 2. वन्तस् ÇABDAR. im ÇKDr. Vgl. लोमशवन्तण, 2. वन्तस् und वङ्गण.

वन्तणी (von वन्) adj. etwa *stärkend*: इन्द्रो वाक्स्य वन्तणीः RV. 8, 52, 4. वन्तणैर्स्था adj. RV. 5, 19, 5 nach SĀJ. so v. a. वक्त्रा स्थितः.

वन्तथ (von वन्) m. *das Erstarken, Kräftigung, Wachstum, Zunahme*: अग्नेन वक्त्रा वन्तथेन RV. 4, 5, 1. सूर्यस्येव वन्तथो ज्योतिरेषाम् 7, 33, 8. 10, 99, 12. चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वन्तथः 115, 1.

1. वन्तम् (von वन्) UNĀDIS. 4, 220. 1) n. vielleicht *Stärke*: अहमिन्द्रो रोधो वन्तो अथर्वणाः ich Indra bin Schutzwehr und Kraft des Ath. RV. 10, 48, 2. — 2) m. *Ochs* UGĀVAL.

2. वन्तम् (wie वन्तणा) UNĀDIS. 4, 219. n. (auch pl.) *der obere Theil des Leibes, Brust* NĪR. 4, 16. AK. 2, 6, 2, 29. H. 602. HALĀJ. 2, 372. 368. 398. 1, 27. वन्तस्म रुक्मो अथिं पतिरे शुभे RV. 1, 64, 4. 166, 10. 5, 54, 11. 7, 56, 13. अयोर्पुति वन्तः 1, 92, 4. अविर्वन्तसि कृणुषे विभाती 123, 10. 124, 4. 6, 64, 2. des Opferthiers AIT. BR. 2, 6. 7, 1. ÇĀT. BR. 3, 8, 3, 17. 25. des Pferdes MBh. 3, 2787. — R. 2, 96, 24. 3, 34, 30. प्रभिन्नवन्तो रुक्मीशिरोधर mit unregelmässiger Contraction 5, 42, 20. SUÇR. 1, 49, 2. 86, 15. 100, 13. 254, 8. RAGH. 3, 61. 12, 77. ÇĀK. 161. VARĀH. BRH. S. 53, 100. 58, 116. BHĀG. P. 3, 21, 11. वन्तःस्थशुक्लवर्षादन्तिपावर्तलोमावली WEBER, KRṢṆĀG. 272. वन्तःस्थविषडुःसक्त KATHĀS. 19, 47. Am Ende eines adj. comp.: पीन° R. 1, 1, 13. विपुल° 2, 30, 2. पृथु° 52, 1. पृथुवन्ताञ्जितनेत्रः d. i. पृथुवन्ता अञ्जित° MBh. 1, 2506. पृथुपीन° VARĀH. BRH. S. 69, 14. विशाल° R. 4, 2, 11. कपाट° RAGH. 3, 34. विन्ध्यतटव्यूढ° RĀGA-TAR. 3, 240. श्रीवत्साङ्कित° VARĀH. BRH. S. 58, 31. श्रीवत्स° dass. MBh. 3, 13004. WEBER, KRṢṆĀG. 274. 289. लहमीकोस्तुभ° Verz. d. Oxf. H. 220, a, No. 526. अन्न-वान्समवन्ताः स्यात्पीनिर्वन्तोभिर्जातः । वन्तोभिर्वपमैर्निःस्वः GĀRUDA-P. 66 im ÇKDr. वन्तःस्थल HARIV. 15673. R. 1, 43, 43. Spr. 3167. PRAB. 116, 2. BHĀG. P. 2, 7, 25. PAÑKĀR. 1, 5, 15. 2, 4, 5. PAÑKĀT. 239, 4. 5. — Vgl. नि°, मक्हा°.

वन्ती f. nach SĀJ. *Flamme* (von वक्): ता अस्य सन्धुषज्ञो न तिग्माः सुसंशिता वन्तयो वन्तपोस्थाः RV. 5, 19, 5.

वन्तु *der Ozus*: वदवाञ्जिताः VARĀH. BRH. S. 32, 32, v. l. Ind. St. 10, 212. HIOUEN-THSANG 1, 23. 2, 195. 283. Vie de HIOUEN-THSANG 61. 272. — Vgl. वङ्गु.

वन्तोप्रीव m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmītra MBh. 13, 252.